

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 7.6.2011
COM(2011) 400 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И
СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ**

**Приключване на първия европейски семестър за координация на икономическата
политика:
насоки за националната политика за периода 2011—2012 г.**

{SEC(2011) 801 окончателен}
{SEC(2011) 802 окончателен}
{SEC(2011) 803 окончателен}
{SEC(2011) 804 окончателен}
{SEC(2011) 805 окончателен}
{SEC(2011) 806 окончателен}
{SEC(2011) 807 окончателен}
{SEC(2011) 808 окончателен}
{SEC(2011) 809 окончателен}
{SEC(2011) 810 окончателен}
{SEC(2011) 811 окончателен}
{SEC(2011) 812 окончателен}
{SEC(2011) 813 окончателен}
{SEC(2011) 814 окончателен}
{SEC(2011) 815 окончателен}
{SEC(2011) 816 окончателен}
{SEC(2011) 817 окончателен}
{SEC(2011) 818 окончателен}
{SEC(2011) 819 окончателен}
{SEC(2011) 820 окончателен}
{SEC(2011) 821 окончателен}
{SEC(2011) 822 окончателен}
{SEC(2011) 823 окончателен}
{SEC(2011) 824 окончателен}
{SEC(2011) 825 окончателен}
{SEC(2011) 826 окончателен}
{SEC(2011) 827 окончателен}
{SEC(2011) 828 окончателен}

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И
СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ**

**Приключване на първия европейски семестър за координация на икономическата
политика:**

насоки за националната политика за периода 2011—2012 г.

1. Да помогнем на ЕС да излезе по-силен от кризата

ЕС преживява най-тежката икономическа криза след своето основаване – правителствата и гражданите са изправени пред натиск както никога досега, взети бяха безпрецедентни решения в много кратък период, а това струваше скъпо и беше мъчително. Кризата не започна в Европа; други основни икономики също изпитаха подобни сътресения. В самия ЕС въздействието се различаваше между отделните страни, някои държави-членки бързо се възстановиха след първоначалния спад, но други са изправени пред огромни предизвикателства. Прогнозите на Комисията показват, че икономическото възстановяване бележи напредък в ЕС, но остава неравномерно и несигурно.

Не е възможно връщане към старото положение: нашето общество ще бъде радикално повлияно и трансформирано от преживените през последните три години сътресения, нашият потенциал за растеж е пострадал, нашите публични финанси и финансови системи са тежко засегнати, а безработицата е засегнала значителна част от нашето население, особено младите хора. За много хора в перспектива се очертават трудности, а други все по-ясно разбират какво води след себе си възстановяването без създаване на работни места. На много места реакцията е гняв и разочарование.

Кризата ни накарва да разберем, че нашите икономики са взаимосвързани и нашето бъдеще е общо. ЕС представлява споделено икономическо пространство, а не 27 отделни икономики, и това, което засяга една страна, засяга и всички останали. Това важи особено за 17-те държави-членки, които използват единна валута като част от еврозоната. За да възстановим своя капацитет за растеж и да гарантираме, че дейностите на държавите-членки взаимно се допълват вместо да си пречат, ние трябва да добавим колективното измерение чрез участието на ЕС в определянето на политиката на национално ниво преди вземането на решенията. Необходимостта от по-силна координация на политиката на ниво ЕС не е свързана само с кризата — дори преди кризата макроикономическите дисбаланси се бяха натрупали за няколко години, като оставиха много държави-членки с малко или без възможности за маневриране, когато тя настъпи. По-силната координация на политиката е също така най-добрият отговор, който ЕС може да даде на предизвикателствата на глобализацията. Извън ЕС бързо развиващите се икономики бяха засегнати в по-малка степен от кризата и имат много високи темпове на растеж: необходимо е ЕС да полага непрекъснати усилия, за да увеличава своята конкурентоспособност на световните пазари с цел да поддържа своя стандарт на живот.

Урокът с ключово значение от този опит беше, че поради съсредоточаването само върху критериите за дълга и за дефицита съгласно Пакта за стабилност и растеж (ПСР)

и неефективното им прилагане не бяха предотвратени сериозните проблеми в други области. Това означаваше, че ние се заемаме късно с въпроси от критично значение. И когато се заехме с тяхното разрешаване, нашата неохота да спорим конструктивно един с друг означаваше, че няма чувство за колективна отговорност за резултата. Твърде често натискът на пазара определяше нашите действия.

Изправен пред възникналата криза, ЕС разработи общ последователен и всеобхватен отговор – обединяване на плановете за възстановяване, координиране на спасяването и реструктурирането на банките и пълно преразглеждане на надзора върху финансовите услуги, осигуряване на макрофинансова помощ за няколко държави-членки¹, създаване на нови механизми за подпомагане с цел запазване на финансовата стабилност в еврозоната и поставяне на амбициозни цели за откриване на нов път за постигане на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж като част от стратегията „Европа 2020“².

Появява се нова форма на икономическо управление в ЕС. Законодателните предложения на Комисията и резултатите от дейността на работната група, оглавена от председателя на Европейския съвет, ще доведат до пълно преустройство на инструментите на ЕС за предотвратяване на макроикономическите дисбаланси и засилване действието на Пакта за стабилност и растеж. През пролетта на настоящата година държавите-членки от еврозоната и няколко други държави-членки³ се споразумяха да положат допълнителни усилия за повишаване на конкурентоспособността, заетостта, устойчивостта на публичните финанси и финансовата стабилност като част от пакта „Евро плюс“.

ЕС понастоящем прилага нов работен метод – този на „европейския семестър“, за да се гарантира, че колективното обсъждане на ключови приоритети се извършва на равнище ЕС преди, а не след вземането на решения на национално ниво. След това резултатите от това колективно обсъждане трябва да бъдат ефективно отразени в националния процес на вземане на решения, особено при изготвянето на националните бюджети и при извършването на структурните реформи, така че усилията на държавите-членки и усилията на ниво ЕС да се обединят в правилна последователност, за да осигурят напредък и възможност за проследяването му.

Въз основа на своята оценка на програмите, представени от държавите-членки, сега Комисията представя препоръки, специфични за всяка държава, както и препоръки за еврозоната. Тези насоки са ограничени до ключовите приоритети, по които трябва да бъдат предприети действия през следващите 12—18 месеца. Това отразява преднамерен избор за концентрация върху най-неотложните предизвикателства и това, което може да бъде постигнато реалистично в тази времева рамка, като се вземе предвид специфичното положение на всяка държава-членка. Относно държавите-членки, които получават външна финансова помощ, Комисията избра да отправи само една препоръка – да изпълняват своите ангажименти по програмата в срок. В придружителните документи е представен по-подробен анализ с цел да се подчертаят аспектите от структурно естество и да се посочат средносрочните приоритети, особено свързаните с постигането на целите по стратегията „Европа 2020“. След като насоките бъдат приети

---

¹ Гърция, Ирландия, Латвия, Португалия и Румъния.

² Стратегията включва пет основни цели, които трябва да бъдат изпълнени от ЕС до 2020 г.: равнището на заетостта да се увеличи до 75 %, нивото на инвестициите в областта на научноизследователската и развойната дейност (НИРД) да се повиши до 3 % от БВП, да се постигнат целите в областта на енергетиката и промяната на климата („20 20 20“), да се увеличи дялът на населението с висше образование или с еквивалентна степен на образование до поне 40 % и се намали дялът на преждевременно отпадналите от училище деца до по-малко от 10 %, като се насърчи социалното приобщаване чрез премахването на риска от бедност и социална изолация за най-малко 20 милиона души.

³ България, Дания, Латвия, Литва, Полша и Румъния.

от Съвета, всяка държава-членка трябва да ги отрази в своя национален процес на вземане на решения и в годишния бюджетен процес.

Кутия 1. Първият европейски семестър

Европейският семестър започна през януари 2011 г. с представянето на ключовите социално-икономически предизвикателства в ЕС от Комисията в нейния годишен обзор на растежа (ГОР)⁴. На срещата на Европейския съвет през пролетта бяха потвърдени и допълнени насоките, представени в ГОР. На този фон от държавите-членки беше поискано да представят в края на април програми за стабилност или за конвергенция (ПСК), отнасящи се до техните публични финанси, и национални програми за реформи (НПР), в които се посочват ключовите мерки за подкрепа на растежа и заетостта и за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“⁵. В допълнение към това повечето членки на пакта „Евро плюс“ представиха конкретните си ангажименти, поети съгласно пакта (Вж. по-долу).

Комисията оцени тези програми и ангажименти и сега представя своите насоки по страни, така че на срещата на Европейския съвет през юни да може да бъде приключен първият семестър. Като се признава, че за реформите може да е нужно време, за да доведат до резултати, Комисията се съсредоточава в области, където сега трябва да бъдат предприети нови стъпки.

В светлината на този първи опит Комисията счита, че европейският семестър може да стане ефективен метод за управление, подпомагащ определянето на политиката на ниво ЕС и на национално ниво по цялостен, прозрачен и своевременен начин, при условие че държавите-членки вземат колективно решение относно ключовите насоки на политиката, които да бъдат следвани, и предприемат действия съгласно препоръките на Съвета.

- Едновременното представяне на ПСК и НПР дава възможност на ЕС да оценява националните стратегии за постигане на растеж и националните фискални стратегии заедно, включително възможните рискове, дисбаланси или компромиси, които иначе нямаше да бъдат забелязани. Поради това Комисията представя цялостен набор от препоръки за всяка държава-членка, като спазва различните правни основания за всяка препоръка. Съветът се приканва да изпрати единен набор от препоръки на всяка държава-членка, който да включва становището на Съвета относно нейната фискална ситуация.

- Комбинацията от насоки на ниво ЕС и на специфични за всяка страна насоки дава възможност националните планове да бъдат представени и обсъдени на фона на целите на ЕС. Това означава, че свързаният с ЕС елемент може да бъде отчетен при определянето на националната политика, преди да бъдат взети решенията. Това също така позволява на ЕС да направи преглед на националните усилия и да одобри допълнителни действия, които да бъдат предприети на ниво ЕС, например в контекста на водещите инициативи в рамките на стратегията „Европа 2020“⁶.

⁴ „Годишен обзор на растежа за 2011 г.: напредване с изчерпателния отговор на ЕС на кризата“, COM(2011) 11, 12.1.2011 г., включващ проекта на съвместния доклад за заетостта.

⁵ Португалия и Гърция не представиха формално програми за стабилност. Приоритетите на техните политики ще бъдат редовно дискутирани в контекста на последващите действия по програмите за подпомагане.

⁶ Комисията предложи серия от инициативи на равнище ЕС („водещи инициативи на стратегията „Европа 2020“), за да подкрепи постигането на целите на „Европа 2020“: „Програма в областта на цифровите технологии“, „Съюз за иновации“, „Нова индустриална политика“, „Младежта в движение“, „Програма за нови умения и работни места“, „Платформа срещу бедността“, „Ефективно използване на ресурсите“. Тя също така предложи няколко ключови действия, за да се използва потенциалът на европейския единен пазар под формата на нов „Акт за единния пазар“.

- Комбинацията от краткосрочни насоки и средносрочни цели дава на ЕС и на неговите държави-членки средства за разработване на поредица от мерки за реформи и по-силна, по-добре координирана политика.

2. ОЦЕНКА И ПРЕПОРЪКИ ОТ СТРАНА НА КОМИСИЯТА

Общата оценка на Комисията е, че програмите, представени от държавите-членки, представляват добра основа за възстановяването на Европа, за справяне с фискалните предизвикателства и за провеждане на по-амбициозни реформи на национално равнище. Насоките в рамките на годишния обзор на растежа са били до голяма степен отразени в националните мерки. Определените национални цели показват, че има значителна степен на ангажираност за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“⁷.

При все това Комисията е загрижена, тъй като всички тези ангажименти не биха гарантирали, че ЕС ще постигне своите основни цели до 2020 г. Въз основа на националните ангажименти ЕС е на път да постигне своите цели относно намалението на емисиите, относно възобновяемата енергия и относно ранното отпадане от училище. Необходими са допълнителни усилия за постигане на целите в областите на заетостта, научноизследователската и развойната дейност (НИРД), енергийната ефективност, висшето образование и бедността.

В периода 2011—2012 г. държавите-членки са изправени пред мащабни предизвикателства в особено труден контекст. Възможностите за фискални мерки са много ограничени и е налице недоволство сред гражданите в редица държави-членки, тъй като въздействието на кризата се чувства в значителна степен. Под натиска на събитията обаче много от промените, необходими за преодоляване на структурните слабости, които често са били отлагани с години, понастоящем се обмислят или се извършват. Това е най-очевидно в държавите-членки, които получават помощ от ЕС, от други държави-членки и от МВФ, но се вижда също, макар и в различна степен, във всички национални програми.

В своята оценка Комисията отчита разнообразието на реформите, вече започнати от държавите-членки, и признава, че не съществува решение от типа „една разпоредба е подходяща за всички“ и „магическа формула“: не всичко трябва или може да бъде направено наведнъж. При все това, като има предвид сериозността на ситуацията и взаимозависимостта на нашите икономики, Комисията препоръчва действия на национално ниво в следните области, посочени в годишния обзор на растежа:

Предпоставки за растеж

- При 24 държави-членки, които понастоящем се намират в процедура за прекомерен дефицит, и държавен дълг, който все още е на притеснително високи нива, повечето правителства участват сега в по-дългосрочни усилия за фискална консолидация и са изправени пред задачата за съществено преразглеждане на нивата и структурите на разходната и приходната страна в националните си бюджети. Приемането на по-строги фискални рамки в някои държави-членки, включително чрез използването на тавани на разходите и ограничения за равнището на

⁷

С изключение на Обединеното кралство, което представи качествени цели в редица области, и Люксембург, който наскоро оттегли своята цел относно бедността.

дълга, е положителна стъпка напред. Няколко държави-членки реформират и своята публична администрация и системите си за социално осигуряване с цел по-добре да контролират нивата на разходите. Комисията счита, че е от съществено значение придържането към съгласуваните крайни срокове за корекция на прекомерните дефицити и бързата консолидация, осигуряваща напредък към постигането на средносрочните бюджетни цели, определени от Съвета. В този процес Комисията призовава и за специално внимание относно качеството на публичните разходи и на данъчните структури, за запазване или повишаване на разходите, които благоприятстват растежа, каквито са инвестициите в научни изследвания, разходите за образование и за енергийна ефективност⁸.

- Напредъкът в корекцията на макроикономическите дисбаланси, които се появиха през последното десетилетие, е бавен в някои държави-членки; необходими са допълнителни корекции. По-специално, държавите-членки с големи дефицити по текущата сметка, свързани с постоянните загуби на конкурентоспособност и с предишните благоприятни условия за финансиране чрез дълг, трябва да предприемат допълнителни стъпки за да се справят със своите структурни слабости. В някои случаи това може да включва преглед на системите за определяне на заплатите чрез консултации със социалните партньори, за да се гарантира, че заплатите не ограничават конкурентоспособността и ще се изменят в съответствие с растежа на производителността. В други случаи главното предизвикателство е да се продължи със структурните реформи, предназначени за увеличаване на производителността, които същевременно пренасочват икономическата активност към отраслите с висока добавена стойност и отраслите, чиято продукция се изнася. В държавите-членки с излишъци по текущата сметка могат да се наблюдават някои тенденции за компенсиране. Има поле за по-нататъшно засилване на вътрешното търсене, което е главно в мерките за осигуряване на заетост на повече хора и за отваряне на пазарите на услуги и на мрежовите пазари.
- Капацитетът на банковия сектор да работи още по-ефективно за икономиката продължава да бъде област, предизвикваща загриженост в редица държави-членки. Резултатите от новите тестове за устойчивост на банките, които ще бъдат публикувани скоро, трябва да бъдат веднага последвани от мерки, с които да се преодолеят оставащите слабости. Освен продължаващия основен регулаторен преглед на ниво ЕС Комисията препоръчва редица реформи, имащи за цел модернизацията на управлението и функционирането на някои национални системи. Няколко държави-членки трябва също да обмислят въвеждането на по-строга нормативна уредба за ипотечните кредити с оглед предотвратяването на „балон“ в жилищния сектор и намаляване на свръхзадлъжнялостта на частните домакинства.

---

⁸

Което включва премахването на субсидиите, водещи до вреди за околната среда.

Мобилизиране на пазара на труда, създаване на възможности за работа

- Повечето държави-членки започнаха да реформират своите пенсионни системи, както като начин за ограничаване на бъдещите разходи, свързани със застаряването на тяхното население, така и за създаване на допълнителни стимули за по-дълъг трудов живот. Увеличаването на законоустановената възраст за пенсиониране и обвързването ѝ с очакваната продължителност на живота остават приоритетни, а създаването на автоматични или базирани на формула зависимости между възрастта за пенсиониране и очакваната продължителност на живота може да бъде ефикасен инструмент. Постепенното отменяне на схемите за ранно пенсиониране и увеличаването на пригодността за заетост на работниците на възраст над 50 години са необходима част от мерките. Като се има предвид въздействието на финансовата криза върху частните пенсионни фондове, държавите-членки с двустълбова или тристълбова система трябва да гарантират самостоятелната жизнеспособност на всеки един от стълбовете. В някои държави-членки адекватността на нивото на пенсиите за постигане на приличен стандарт на живот за възрастните хора е проблем или може да стане такъв.
- В няколко държави-членки кризата е довела до драстично увеличение на безработицата, понякога в съчетание с рязък спад в нивата на заетост, а най-уязвимите често са най-засегнати. Рисковете за определени хора да останат в бездействие или да бъдат изолирани от обществото могат да се материализират, ако не бъдат предотвратени или преодолени. Поради това от съществено значение са ефективните мерки за подпомагане и ефективните услуги по заетостта, за да се помогне на безработните да намерят работа и да продължат да развиват своите умения. Ситуацията с хората, изпаднали в бедност, и други особено уязвими групи също изисква специално внимание.
- Няколко държави-членки следва да бъдат по-инициативни при подобряването на ефективността на образованието и възможностите за учене през целия живот, едновременно като начин за увеличаване на пригодността за работа и за развитие на човешкия капитал. В някои държави-членки са необходими особени усилия, за да се разреши проблемът с ранното отпадане от училище и за да се осигурят места за професионално стажуване и за професионално обучение. Препоръчват се също целенасочени действия за справяне с високите нива на безработица сред младите хора. В много държави-членки се наблюдава бързо стареене на работната сила и връщането към растеж създава перспектива за нарастващи затруднения във връзка с уменията на работниците: поради това постигането на съответствие между резултатите от обучението и образованието и потребностите на пазара на труда е приоритет.
- Някои държави-членки все още страдат от сегментирането на трудовия пазар поради различните видове договори и трябва да преминават решително към по-ефективно и справедливо съчетание на гъвкавост и сигурност в разпоредбите за трудовите правоотношения („гъвкава сигурност“), включително чрез коригиране на законодателството за

защита на трудовата заетост, така че да се стимулира създаването на работни места, участието на пазара на труда, мобилността между различните сектори и натрупването на човешки капитал.

- Досега е било отделяно недостатъчно внимание на намаляването на данъчната тежест върху труда, по-специално за работниците с ниско заплащане и ниска квалификация. В контекста на фискалната консолидация много държави-членки ще трябва да преразгледат както данъчната, така и разходната страна на националните бюджети. По принцип се препоръчва да се премести тежестта на данъчното облагане от труда към потреблението и/или да се подкрепят целите в областта на екологията. Необходими са също допълнителни действия за премахване на социалните и данъчните пречки пред лицата с втори източник на доход да бъдат или да станат част от работната сила. Като приоритети в този контекст се препоръчва преразглеждане на данъчната система и системата на социалните плащания, подобряване на предлаганите услуги по грижа за децата и разрешаване на по-гъвкави форми на заетост.

Ускоряване на растежа

- Няколко държави-членки са отбелязани като изоставащи с прилагането на Директивата за услугите⁹, забавяйки излишно динамиката на сектора на услугите. Препоръчват се редица конкретни стъпки, така че тези държави да могат да се възползват от потенциала на единния пазар за увеличаване на растежа и за създаване на работни места, по-специално чрез премахване на неоправданите бариери за навлизане на пазара или чрез допълнително отваряне на сектора на професионалните услуги чрез премахване на квотите и изискванията за членство в професионално сдружение, като се насърчава по-голяма конкуренция в мрежовите индустрии и се използват по-стратегически големите суми, инвестирани чрез обществените поръчки.
- Като част от своите стратегии за бюджетна консолидация държавите-членки трябва да обмислят как да се даде приоритет на разходите за научни изследвания и образование и за ключовите инфраструктури, които са необходими за поддържане на растеж, като същевременно да се повиши максимално качеството на разходите и ефикасността на услугите.
- Съществува необходимост от подобряване на достъпа до финансиране за иновативни предприятия, по-специално чрез осигуряване на рисковото финансиране за МСП, и от подпомагане на МСП, като се съсредоточим върху условията за започване на дейност, например чрез опростяване на процедурите за издаване на лицензи и разрешения, намаляване на времето и разходите за тяхното предоставяне, както и подобряване на защитата на инвеститорите.

---

⁹ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар.

- Особено ударение се поставя върху необходимостта за редица държави-членки да насърчават постигането на по-висока енергийна ефективност. Това не само ще подкрепи енергийната сигурност и ще подпомогне борбата с изменението на климата, но също ще насърчи разпространението на иновативни технологии и ще увеличи създаването на работни места, изискващи висока квалификация.
- Редица държави-членки трябва да предприемат стъпки за намаляване на административната тежест върху дружествата и за увеличаване на капацитета и ефективността на публичните администрации и на съдебната система. В няколко случая са необходими спешни действия за модернизиране на стопанската среда чрез намаление на бюрокрацията и увеличаване на прозрачността в обществените поръчки. На някои държави-членки беше също така препоръчано да използват по-добре средствата от ЕС.

Кутия 2. Пактът „Евро плюс“: равностметка за първите ангажименти

Пактът „Евро плюс“ беше съгласуван през март 2011 г. от правителствените ръководители на държавите от еврозоната и към него се присъединиха България, Дания, Латвия, Литва, Полша и Румъния. Целта на пакта е да се засили икономическият „стълб“ на паричния съюз, да се постигне ново качество на координацията на икономическата политика, да се повиши конкурентоспособността, като по този начин се постигне по-висока степен на конвергенция. Пактът е съсредоточен предимно върху области, които попадат извън националните компетенции и са от ключово значение за увеличаване на конкурентоспособността и избягване на вредни дисбаланси. Целта му е да се осигури специално допълнително усилие, включително конкретни ангажименти и действия, които са по-амбициозни, отколкото тези, които вече са съгласувани в рамката на ЕС, и са придружени с график за изпълнение. Тези нови ангажименти ще бъдат включени в НПП и ПСК и ще бъдат част от редовната надзорна рамка на ЕС

По-голямата част от 23-те участници са представили ангажименти — над 100 отделни мерки общо, свързани с повечето или всичките четири области, обхванати от пакта: за насърчаване на конкурентоспособността, за насърчаване на заетостта, за принос към устойчивостта на публичните финанси и за повишаване на финансовата стабилност.

Амбициозността и прецизността на тези поети задължения обаче са различни за отделните държави:

- Петима членове на пакта още не са съобщили своите ангажименти¹⁰.

- Ангажиментите по принцип са съсредоточени върху ускоряването на реформите за повишаването на конкурентоспособността, например в мрежовите индустрии и в сектора на услугите. Много от тях са свързани с действия по заетостта, които са съсредоточени върху подобряване на резултатите от образованието и съответните умения. Други включват мерки за финансова консолидация, например чрез въвеждане на разпоредби за по-стриктна финансова дисциплина в националното законодателство. В по-малка степен ангажиментите се отнасят до повишаване на финансовата стабилност, в частност чрез засилване на националния надзор върху участниците на финансовия пазар. Аспекти, свързани с практическата координация на данъчната политика, под формата на обмен на най-добри практики, избягване на вредни

¹⁰ Гърция, Латвия, Португалия, Словения и Финландия.

практики и предложения за борба с измамите и с неплащането на данъци, също биха получили повече внимание в бъдеще.

- Някои от членовете се ангажират с измерими инициативи, напр. да въведат конкретни законодателни разпоредби или програми, включително да посочат финансовите им параметри, докато други поемат по-обща ангажменти за намаляване на безработицата при нискоквалифицираните работници, за поддържане на ниско данъчно бреме, за подобряване на стопанската среда чрез намаляване на бюрокрацията или за изпълнение на директивите на ЕС.

- Дори когато са поети конкретни ангажменти, повечето от тях изглежда са свързани повече с текущи законодателни проекти, отколкото с напредничави проекти за реформи, започнати като реакция на сключването на пакта. Досега никой от ангажиментите не изглежда да отразява съсредоточаването върху добрите практики и равняването по най-добрите в рамките на Европа и спрямо други стратегически партньори, както е заложено в пакта.

Оценката на Комисията за ангажиментите е отразена в нейните препоръки. В много случаи се отправя конкретна препоръка в области, които са по-общо описани в ангажиментите, поети по пакта, например в области като пенсионната реформа, данъчното облагане на труда и подобряването на уменията.

3. ПРЕДСТОЯЩИ СЪПКИ

Комисията приканва Европейския съвет да утвърди нейните препоръки на срещата си през юни 2011 г., преди те официално да бъдат приети от Съвета.

На равнище ЕС ще продължи работата в рамките на европейския семестър:

- Законодателят следва да приеме нов законодателен пакет от мерки за предотвратяване и коригиране на дисбалансите и за укрепването на Пакта за стабилност и растеж. Това ще засили нашите колективни инструменти за оценка на ситуацията и за осигуряване на адекватни последващи действия.
- В светлината на специфичните за всяка страна препоръки различните състави на Съвета трябва да проучат националните политики и резултати в своите области, да извършат мониторинг на изпълнението и партньорски проверки по конкретни теми, за да насърчат обмена на информация за интересни практики.
- В съответствие със специфичните препоръки, адресирани до нейните членове, Еврогрупата следва да засили своята координация в областта на политиката, като се обръща особено внимание на идентифицирането и предотвратяването на дисбаланси. Тя също така трябва да извършва мониторинг на прилагането на препоръките.
- Както е посочено в пакта „Евро плюс“, ръководителите на правителствата на участващите държави-членки ще наблюдават изпълнението на ангажиментите в политически аспект. В светлината на оценката на Комисията за първоначалния опит с пакта участващите държави-членки трябва да направят своите ангажменти по-конкретни, измерими и

обвързани с график за изпълнение, така че да може да се извършва мониторинг на напредъка. Тези ангажименти трябва да бъдат включени при изготвянето и изпълнението на националните програми за реформи и програмите за стабилност или за конвергенция.

- На Европейския парламент трябва да се даде възможността да проучи напредъка по основните елементи на стратегията „Европа 2020“ и да представи своите гледища по следващия годишен обзор на растежа. Европейският икономически и социален комитет и Комитетът на регионите също трябва да играят роля в този аспект.
- Комисията ще направи равностойна на напредъка в прилагането на специфичните за всяка страна препоръки, първо на ниво ЕС в своя следващ годишен обзор на растежа през януари 2012 г. и след това за всяка държава-членка в своите насоки, които ще бъдат приети през следващата година. Тя ще продължи да подкрепя усилията на държавите-членки чрез действия на ниво ЕС за прилагане на водещите инициативи на стратегията „Европа 2020“ и чрез интензифициране на усилията за отключване на потенциала на единния пазар, включително чрез Акта за единния пазар.

Приключването на първия европейски семестър ще отбележи откриването на „национален семестър“: през втория семестър на настоящата година държавите-членки ще трябва да обсъдят и инкорпорират европейските насоки в своите бюджети за 2012 г. и в националните процеси на вземане на решения, също с оглед на подготовката на следващите национални програми, предвидени за пролетта на 2012 г.

Докато някои държави-членки може да са избрали предпазливи цели и мерки през тази първа година в светлината на настоящите трудности, през идните години ще бъдат необходими допълнителни усилия, за да се гарантира, че ЕС инвестира в достатъчна степен в интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж. Държавите-членки трябва да направят повече за защита на разходите за научни изследвания и образование и за инфраструктура от ключово значение. Те трябва да открият повече възможности в сектора на услугите, в т.ч. чрез премахване на пречките пред създаването на работни места и пред конкуренцията в ключовите мрежови индустрии и чрез бързи решения относно мерките, предложени в Акта за единния пазар. Повечето държави-членки биха могли да направят повече за подобряване на стопанската среда чрез по-добро регулиране, по-малко възлагане на допълнителни задължения извън предвидените в директивите и подобряване на достъпа на МСП до финансиране. Мерките за прилагане на принципа за „гъвкава сигурност“ и за адаптиране на уменията съобразно потребностите на трудовия пазар трябва да бъдат продължени.

В усилията си за фискална консолидация и структурни реформи държавите-членки трябва да потърсят начини за справяне със социалното въздействие на промените, които се извършват в момента. В стратегията „Европа 2020“ ЕС избра да има цел относно социалното приобщаване, като стремежът е да се извадят 20 млн. души от бедността и социалната изолация до 2020 г. Наблюдаваните тенденции в много страни изрично показват нарастващ риск от бедност и маргинализация, освен ако бъдат взети мерки за тяхното преодоляване. Въз основа на мерките, описани в националните програми, държавите-членки трябва да направят повече за постигането на тази цел.

За да осигурят легитимността и ефективността на новото икономическо управление в ЕС, държавите-членки трябва да определят най-добрите начини за включване на националните парламенти, както и органите на поднационално ниво и други заинтересовани страни, в разработката и проследяването на изпълнението на своите програми. Комисията е готова да подпомогне и да се включи в националните дискусии като част от това ново, по-силно икономическо управление на ЕС.

Необходимо е да използваме набраната инерция за промени вследствие на кризата, за да помогнем на ЕС да стане по-силен и по-подготвен за бъдещето, напълно способен с увереност и успех да се конкурира на световните пазари. Първият европейски семестър е стъпка от ключово значение към постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ и отбелязва качествена промяна в координацията и управлението на икономическата политика на ЕС. Чрез интензифициране на мерките на национално равнище и чрез съвместна работа на ниво ЕС ние сме в по-добра позиция, за да постигнем устойчив растеж и да помогнем на нашите граждани да реализират своите надежди за бъдещето.